

Syyli Kulta

E d u s k u n n a l l e

Valtio osallistui punakaartilaisien muistomerkeistä aiheutu-neiden kustannusten suorittamiseen, joten se on katsottava julki-seksi tunnustukseksi, että kapinaan vuonna 1918 maassamme punais-ten puolella osallistuneet punakaartilaisetkin ovat ihmisiä, jotka kurjien olosuhteiden pakottamina, useimmiten omatta syyttään, joutuivat sodan pyörteisiin - monetkin vastoin vakaumustaan ja vastoin tahtoaan. Punakaartilaiset eivät ole tähän saakka saaneet yhteiskunnalta hyvitystä tai korvausta sodassa kadonneista esi-neistään ja vankiloissa kokemistaan hirvittävästä kärsimyksistä eikä epäinhimillisestä kohtelusta. Ainoastaan sodassa tai vanki-leiriolosuhteissa invalideiksi tulleille punakaartilaisille sekä ns. punaleskille on 1940 luvulta lähtien myönnetty eläketurvan muodossa sosiaaliavustuksia tai eräitä kertakaikkisia korvauksia. Sensijaan ns. valkoisten puolella, eli maan laillisen hallituksen joukkoihin kuuluneille sotilaille ja suojeluskuntalaisille sekä heidän omaisilleen, on suoritettu vapaussodan invalidilain perus-teella eläkkeitä jo vuodesta 1919 alkaen.

Kun vankileireillä epäinhimillinen kohtelu pääasiassa johtui vartijoiden asenteista ja pienimmästäkin järjestyshäiriöstä saat-toi tulla ammutuksi toverien silmien edessä, on täysin kohtuullis-ta, että nykyisin vielä elossa olevia, kurjista vankiloista hengis-sä selvinneitä, punakaartilaisia jotenkin hyvitetään. Eihän ruu-miillisia kärsimyksiä eikä niistä aiheutuneita erilaisia tauteja, kuten hermo- ja sydänvikoja voi rahalla korjata, mutta jonkin-lainen kädenojennus punakaartilaisvanhuksillekin olisi, jos heille voitaisiin valtioneuvoston päätöksellä lähemmin määrättävin perus-tein maksaa esim. 1000 markan kertakaikkinen korvaus kaikille van-kiloissa olleille. Ja sellaisille vuoden 1918 jälkeen vankeudessa olleille henkilöille, jotka tuomioistuimen päätöksellä on todettu syyttömiksi niihin rikoksiin, joista heitä on syytetty ja tällä perusteella vapautettu, lisäksi suoritettaisiin 500 markkaa kul-takin vankeusajan täydeltä tai alkavalta kalenteripuolivuodelta vuoden 1919 alusta lukien.

Kustannukset edellä mainituista korvauksista olisivat kertamenona enintään 7.000.000 markkaa, koska on laskettu, että vankiloissa olleista alunperin 80.000:sta punakaartilaisesta on elossa enintään 5000-6000 henkeä, kaikki jo yli 70-vuotiaita.

Edellä esitetyn perusteella ehdotamme,

että Eduskunta ottaisi vuoden 1972 tulo- ja menoarvioon 7.000.000 markan määrärahan 33 Pl 21 luvun uudelle momentille kertakaikkisten korvausten maksamiseksi vankiloissa vuoden 1918 kansalais-sodassa olleille punakaartilaisille.

Helsingissä 17 päivänä syyskuuta 1971